

عنوان مقاله:

بازشناسی شهرسازی ایرانی- بارویکرد حضور در فضای شهری (بررسی موردی: شهر اردستان)

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

منصوره حمیدزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده معماری و هنر دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

در معماری و شهرسازی ایرانی، همواره توجه به آسایش و آرامش ساکنان در اولویت قرار داشته است. این نکته، در هماهنگی شهرسازی و معماری سنتی ایرانی با اقلیم منطقه، فرهنگ مردم و مسایل اجتماعی ساکنان، در شهرهای مختلف ایران به خوبی دیده می‌شود. در حالی که در شهرسازی و معماری امروز ما، این مساله کمتر مورد توجه می‌گیرد و اکثر فضاهای شهری، به دور از ایده‌ها و نکته‌سنجی‌های پیشینیان، و به تقلید از شهرسازی مدرن در غرب ساخته می‌شوند. در این پژوهش سعی شده که نکات مورد توجه در شهرسازی ایرانی در شهرهای واقع فلات مرکزی، با رویکرد حضور مردم در شهر را، مورد بررسی قرار دهد و به عنوان نمونه، شهر اردستان، که بخشی از بافت تاریخی آن همچنان بر جای مانده، مورد تحلیل قرار دهد. این شهر با وجود بناهای با ارزش از جمله مسجد جامع اردستان، و همچنین معماری و شهرسازی انسان‌گرای خود، به اندازه کافی مورد پژوهش قرار نگرفته است و همین امر لزوم بررسی شهرسازی در این شهر را دوچندان می‌کند. این پژوهش با روش توصیفی و تحلیلی، و با استفاده از اطلاعاتی که به شیوه میدانی و اسنادی جمع‌آوری شده است، سعی در معرفی نقاط قوت شهرسازی سنتی ایرانی دارد. با مقایسه بافت قدیم و جدید در شهر اردستان، حضور مردم در محلات و فعالیت‌های گروهی آن‌ها، با توجه به نوع شهرسازی بررسی شده است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که نوع شهرسازی و فرم بافت شهری می‌تواند یکی از عوامل مهم در قوت بخشیدن به زندگی اجتماعی و سرزندگی شهر باشد.

کلمات کلیدی:

شهر اردستان، شهرسازی ایرانی، بافت شهری، سرزندگی شهر، اقلیم گرم و خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266826>

